

Vypalování porostů – zakázaná a nebezpečná činnost

V souvislosti s dotazy na odstraňování rostlinného odpadu bude dobré osvětlit si i jinou související problematiku – vypalování porostů.

V dnešní době už řada lidí naštěstí pochopila, že tento způsob čištění zarostlých pozemků přináší více škody než výhod.

Především je přímo zakázán zákonem č.133/1985 Sb., o požární ochraně. Tomu, kdo by porosty vypaloval, hrozí sankce – v případě fyzické osoby pokuta až 25 000 Kč, v případě právnické nebo podnikající fyzické osoby až 500 000 Kč.

Vedou k tomu dobré důvody. V letech 2000-2006 vzniklo při zakládání ohňů a vypalování trávy 3 774 požárů (v průměru kolem 540 za rok). Škody při tom vzniklé se sčítají na 123 miliónů korun. Při těchto požárech bohužel také zahynulo 10 lidí a 210 bylo zraněno. Plameny se totiž mohou snadno vymknout kontrole a obklíčit i člověka, který jej založil. V nebezpečí jsou zvláště starší lidé, protože v případě, že se oheň zachová nepředvídatelně, pro ně bývá mnohem těžší dostatečně rychle zareagovat a oheň uhasit, nebo mu alespoň uniknout.

Často se také stává, že se plameny rozšíří mimo pozemek člověka, který oheň založil a způsobí tak škodu sousedům. Oheň se může snadno rozšířit do sousedních zahrad, polí i na lesní pozemky. Dochází tak ke škodám na s láskou pěstovaných ovocných stromech, na úrodě, lese a myslivcům na zvěři. Podle zákona č.289/1995 Sb., o lesích proto není možné (mimo vyhrazená místa) ani rozdělovat oheň v lese nebo v jeho okolí (v okruhu 50 m).

I když se oheň nerozšíří a k žádnému neštěstí nedojde, je přínos vypalování porostů pro půdu vcelku žalostný.

Zničíte totiž hmyz - i užitečný, např. čmeláky, kteří hnízdí pod zemí, většinou však zejména vývojová stadia mnoha bezobratlých, která se nacházejí v porostu (vejčička, larvy, kukly). Můžete, aniž byste se o tom dozvěděli, spálit chráněné rostliny a hnízda ptáků, jejichž mláďata nemají šanci uniknout. Poškodíte kořeny stromů a keřů, které pak mohou uhynout. Zvláště náchylné jsou k tomu mladé stromky. Stromky a keře mohou zdánlivě požár přečkat bez úhony, jejich pletiva však mohou být značně poškozena, rostlina celkově oslabena, a je tak více náchylná podléhat chorobám a škůdcům. Následky opálení ohněm se mohou projevit i po několika letech.

Přínos popela jako hnojiva také za mnoho nestojí. Více než popelem pomůžete půdě kvalitním hnojivem. Popel navíc často odnese vítr, nebo spláchne déšť a živiny z něj se do půdy vůbec nedostanou.

Ke všemu na spáleništi místo trávy a lučních bylin podpoříte rostliny odolnějších plevelů, které vám pak přidají starosti při další údržbě. Jmenujme například svlaček, pcháč oset, třtinu křovištní a další tvrdé trávy.

Společně s nimi se objevují i odolnější hmyzí škůdci a trvá několik let, než se vše dá opět do pořádku.

Doporučujeme proto zamyslet se a v případě zarostlých pozemků vybrat jiné, byť o něco pracnější a pomalejší řešení.

Nejlepším je průběžná údržba pozemku – pravidelné sečení, příp. údržba mulčováním, orbou či pasením zvířat. Pokud však potřebujete sáhnout po něčem důraznějším, existuje už naštěstí v dnešní době řada výborných pomocníků pro zahrádkáře – sekačky a křovinořezy.